

Ἐνικά.

ἡ εὐθεΐα τῶν ἐνικῶν.
 ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ.
 ἡ αἰτιατικὴ.
 ἡ κλητικὴ.

ὁ προφήτης.
 τοῦ προφήτη.
 τὸν προφήτην.
 ᾧ προφήτη.

Πληθυντικά.

ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν.
 ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ.
 ἡ αἰτιατικὴ.
 ἡ κλητικὴ.

οἱ προφῆταις.
 τῶν προφητῶν.
 τοὺς προφῆταις.
 ᾧ προφῆταις.

Fol. 7a.

Ἐνικά· ὁ ληστής, τοῦ ληστῆ, τὸν ληστήν, ᾧ ληστῆ. Πλ. οἱ ληστές, τῶν ληστέδων, τοὺς ληστέδαις, ᾧ ληστές. — ὁ Ἄνδρέας, τοῦ Ἄνδρέα, τὸν Ἄνδρέαν, ᾧ Ἄνδρέα.

Ἐνικά· ὁ μάντις, τοῦ μάντι, τὸν μάντιν, ᾧ μάντι. Πλ. οἱ μάντιδες, τῶν μάντιδων καὶ μάντεων, τοὺς μάντιδαις, ᾧ μάντιδες. — ὁ βαρὺς, τοῦ βαρῆ, τὸν βαρύν, ᾧ βαρὺ· οἱ βαρέοι, τῶν βαρέων, τοὺς βαρέους, ᾧ βαρέοι. — ὁ γλυκὺς, τοῦ γλυκῆ. — ὁ ὄφις, τοῦ ὄφι. — ὁ μῆνας, τοῦ μηνᾶ. — ὁ Ἀντίπας, τοῦ Ἀντίπα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Δευτέρα κλίσις ἐν' ἐκείνη ὁπῶχει ὀνόματα μόνον θηλυκὰ ὅπου τελειώνουν εἰς α ἢ εἰς η, καὶ κάνουν τὴν γενικὴν καὶ τὴν δοτικὴν σμί | γοντας τὸ ς 'ς τὴν εὐθεΐαν, καὶ τὴν αἰτιατικὴν σμίγοντας τὸ ν, οἶον, ἡ ἡμέρα, τῆς ἡμέρας, τὴν ἡμέραν· κλίνονται δὲ 'ς τοῦτον τὸν τρόπον. Fol. 7b.

Ἐνικά.

ἡ εὐθεΐα τῶν ἐνικῶν.	ἡ ἡμέρα.
ἡ γενική καὶ δοτική.	τῆς ἡμέρας.
ἡ αἰτιατική.	τὴν ἡμέραν.
ἡ κλητική.	ὦ ἡμέρα.

Πληθυντικά.

ἡ εὐθεΐα τῶν πληθυντικῶν.	οἱ ἡμέραις.
ἡ γενική καὶ δοτική.	τῶν ἡμερῶν.
ἡ αἰτιατική.	ταῖς ἡμέραις.
ἡ κλητική.	ὦ ἡμέραις.

Fol. 8a.

Ἐνικά· ἡ τιμή, τῆς τιμῆς, τὴν τιμήν, ὦ τιμή. Πλ. οἱ τιμαῖς, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, ὦ τιμαῖς. — Ἐνικά· ἡ κυρά, τῆς κυρᾶς, τὴν κυράν, ὦ κυρά. Πλ. οἱ κυράδες, τῶν κυράδων, ταῖς κυράδαις, ὦ κυράδες. — ἡ Μαρία, | τῆς Μαρίας. — ἡ ἀλήθεια, τῆς ἀληθείας — ἡ καλή, τῆς καλῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Τρίτη κλίσις λέγεται ἐκείνη ὅπου οὐκ ἔχει ὀνόματα ἀρσενικά καὶ Θηλυκά καὶ οὐδέτερα· καὶ τελειώνουν τὰ μὲν ἀρσενικά καὶ τὰ Θηλυκά εἰς ος, καὶ κάνουν τὴν γενικήν καὶ τὴν δοτικήν εἰς ου· τὴν αἰτιατικήν ἀλλάσσοντας τὸ ς τῆς εὐθείας εἰς ν, οἶον, ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τὸν λόγον· τὰ δὲ οὐδέτερα τελειώνουν εἰς ον ἢ εἰς ι, καὶ κάνουν τὴν γενικήν καὶ τὴν δοτικήν εἰς ου, οἶον, τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου· τὸ ψωμί, τοῦ ψωμίου. Καὶ πρόσεχε ὅτι εἰς τὰ οὐδέτερα ποτε δὲν ἀλλάσσουν ἀπὸ τὴν εὐθείαν ἢ αἰτιατικήν καὶ ἢ κλητικήν.

Ἐνικά· ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τὸν λόγον, ὦ λόγε. Πλ. οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοὺς λόγους, ὦ λόγοι.

Ἐνικά· ἡ ρόδος, τῆς ρόδου, τὴν ρόδον, ᾧ ρόδο (1).

Ἐνικά· τὸ ξύλον, τοῦ ξύλου, τὸ ξύλον, ᾧ ξύλον. Πλ. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, | τὰ ξύλα, ᾧ ξύλα.

Fol. 8 b.

Ἐνικά· τὸ ψωμί, τοῦ ψωμίου, τὸ ψωμί, ᾧ ψωμί. Πλ. τὰ ψωμιά, τῶν ψωμίων, τὰ ψωμιά, ᾧ ψωμιά. — τὸ χαρτί, τοῦ χαρτίου. — τὸ κρασί, τοῦ κρασίου. — τὸ βιβλίον, τοῦ βιβλίου. — τὸ μέλι, τοῦ μελίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Τετάρτη κλίσις λέγεται ἐκείνη ὅπου οὐκ ἔστι ὄνόματα ἀρσενικά καὶ θηλυκά καὶ οὐδέτερα· καὶ τελειώνουν τὰ μὲν ἀρσενικά εἰς ας, καὶ κάνουν τὴν γενικήν καὶ τὴν δοτικήν εἰς ος διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἢ εἰς ως διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἢ εἰς ου· τὴν αἰτιατικήν καὶ τὴν κλητικήν, εὐγάνοντας τὸ ς, οἶον, ὁ ἄνδρας, τοῦ ἀνδρός, τὸν ἄνδρα· ὁ βασιλέας, τοῦ βασιλέως, τὸν βασιλέα· ὁ μύρμηγας, τοῦ μυρμήγγου, τὸν μύρμηγα. Τὰ δὲ θηλυκά καὶ οὐδέτερα τελειώνουν εἰς α, καὶ κάνουν τὴν γενικήν καὶ τὴν δοτικήν εἰς ος, τὴν αἰτιατικήν καὶ κλητικήν ὡσαν καὶ τὴν εὐθείαν, οἶον, ἡ γυναῖκα, τῆς | γυναικός, τὴν γυναῖκα, ᾧ γυναῖκα, καὶ κλίνοντ' ἔτζη. Fol. 9 a.

Ἐνικά· ὁ ἄνδρας, τοῦ ἀνδρός, τὸν ἄνδρα, ᾧ ἄνδρα. Πλ. οἱ ἄνδρες, τῶν ἀνδρῶν, τοὺς ἀνδραῖς, ᾧ ἄνδρες.

Ἐνικά· ἡ γυναῖκα, τῆς γυναικός, τὴν γυναῖκα, ᾧ γυναῖκα. Πλ. οἱ γυναῖκες, τῶν γυναικῶν, ταῖς γυναῖκαις, ᾧ γυναῖκες.

Ἐν. ὁ βασιλέας, τοῦ βασιλέως, τὸν βασιλέα, ᾧ βασιλέα. Πλ. οἱ βασιλεῖς, τῶν βασιλέων, τοὺς βασιλεῖς, ᾧ βασιλεῖς.

ὁ πατέρας, τοῦ πατρός. — ὁ σωτήρας, τοῦ σωτήρος. — ὁ γέλωτας, τοῦ γέλωτος. — ὁ ρῆγας, τοῦ ρηγός. — ὁ ἱερέας, τοῦ ἱερέως. — ὁ Ἀχιλλέας, τοῦ Ἀχιλλέως.

(1) Le pluriel de ce mot n'est pas décliné dans le Ms.

ἡ αἶγα, τῆς αἰγός. — ἡ μητέρα, τῆς μητρός. — ἡ τριάδα, τῆς τριαδός. — ἡ θυγατέρα, τῆς θυγατρός. — ἡ κοπέλα, τῆς κοπελός.

τὸ ἓνα, τοῦ ἑνός.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Fol. 9b.

Πέμπτη κλίσις λέγεται ἐκείνη ὁπῶχει ὄνομα | τ' ἀρσενικά καὶ θηλυκά· καὶ τελειώνουν τὰ μὲν ἀρσενικά εἰς ους καὶ κάνουν τὴν γενικὴν καὶ τὴν δοτικὴν καὶ τὴν κλητικὴν εὐγάνοντας τὸ ς· τὴν αἰτιατικὴν ἀλλάσσοντας τὸ ς εἰς ν, οἷον, ὁ νοῦς, τοῦ νοῦ, τὸν νοῦν, ὦ νοῦ· τὰ δὲ θηλυκά τελειώνουν εἰς ου ἢ εἰς ω μέγα, καὶ κάνουν τὴν γενικὴν καὶ τὴν δοτικὴν εἰς ους ἢ εἰς ω, τὴν αἰτιατικὴν καὶ τὴν κλητικὴν ὡσάν καὶ τὴν εὐθειᾶν, καὶ κλίνοντ' ἔτζη.

Ἐνικά· ὁ ἀπλοῦς, τοῦ ἀπλοῦ, τὸν ἀπλοῦν, ὦ ἀπλοῦ. Πλ. οἱ ἀπλοῖ, τῶν ἀπλῶν, τοὺς ἀπλοῦς, ὦ ἀπλοῖ.

Ἐνικά· ἡ ἀλουποῦ, τῆς ἀλουποῦς, τὴν ἀλουποῦν, ὦ ἀλουποῦ. Πλ. οἱ ἀλουποῦδες, τῶν ἀλουπούδων, ταῖς ἀλουπούδαις, ὦ ἀλουποῦδες.

ἡ Λητώ, τῆς Λητοῦς, τὴν Λητώ, ὦ Λητώ. — ἡ Κώ, τῆς Κῶ, τὴν Κώ, ὦ Κώ. — ἡ μαῖμοῦ, τῆς μαῖμοῦς, — ἡ γελοῦ, τῆς γελοῦς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Ἐκτη κλίσις λέγεται ἐκείνη ὁπῶχει ὄνόματα ἀρσενικά καὶ οὐδέ-
Fol. 10 a. τερα μόνον, ὅποια τελειώνουν εἰς ος | ἢ εἰς ες καὶ κάνουν τὴν γενικὴν καὶ τὴν δοτικὴν εἰς ους, οἷον, ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημοσθένους· τὸ γένος, τοῦ γένους, καὶ κλίνοντ' ἔτζη.

Ἐνικά· ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημοσθένους, τὸν Δημοσθένην, ὦ

Δημοσθένη. Πλ. οἱ Δημοσθένης, τῶν Δημοσθενῶν, τοὺς Δημοσθένεις, ὧ Δημοσθένεις.

Ἐνικά· τὸ γένος, τοῦ γένους, τὸ γένος, ὧ γένος. Πλ. τὰ γένη, τῶν γενῶν, τὰ γένη, ὧ γένη.

τὸ ἀσθενές, τοῦ ἀσθενοῦς. — τὸ ἔθνος, τοῦ ἔθνους. — τὸ εἶδος, τοῦ εἶδους (1). — τὸ πάθος, τοῦ πάθους.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΚΛΙΣΕΩΣ.

Ἐβδόμη κλίσις τῶν ὀνομάτων λέγεται ἐκείνη ὅπου ὅλα τὰ περιτοσύλλαβα ὀνόματα, ἀρσενικά καὶ θηλυκά καὶ οὐδέτερα ὅποια τελειώνουν εἰς διάφορα τέλη, καὶ κάνουν τὴν γενικὴν καὶ τὴν δοτικὴν εἰς ος διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἢ εἰς ως διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἢ εἰς ου· τὴν αἰτιατικὴν εἰς α, ἢ ἀλλάσσοντας τὸ ς τῆς εὐθείας εἰς ν καὶ κλίνονται ᾿ς τοῦτον τὸν τρόπον.

Ἐνικά· ὁ Αἶας, τοῦ Αἴαντος, τὸν Αἴαντα, ὧ Αἶα. Πλ. οἱ Fol. 10 b. Αἴαντες, τῶν Αἰάντων. τοὺς Αἴανταις, ὧ Αἴαντες.

Ἐνικά· ἡ κακότης, τῆς κακότητος, τὴν κακότητα, ὧ κακότη. Πλ. οἱ κακότητες, τῶν κακοτήτων, ταῖς κακότηταις, ὧ κακότητες.

Ἐν. ἡ φύσις, τῆς φύσεως, τὴν φύσιν, ὧ φύσι. Πλ. οἱ φύσες, τῶν φύσεων, ταῖς φύσες, ὧ φύσες.

Ἐνικά· τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος, τὸ πρᾶγμα, ὧ πρᾶγμα. Πλ. τὰ πράγματα, τῶν πραγμάτων, τὰ πράγματα, ὧ πράγματα.

Ἐνικά. τὸ γόνα, τοῦ γονάτου, τὸ γόνα, ὧ γόνα. Πλ. τὰ γόνατα, τῶν γονάτων, τὰ γόνατα, ὧ γόνατα.

ἡ ἀνθρωπότης, τῆς ἀνθρωπότητος. — ἡ διήγησις, τῆς διηγήσεως. — ἡ δύναμις, τῆς δυνάμεως. — ἡ πόλις, τῆς πόλεως. — ἡ λέξις, τῆς λέξεως. — τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος. — τὸ φῶς, τοῦ

(1) Le Ms. donne εἶδος.

φωτός. — τὸ βαρὺ, τοῦ βαρέος. — τὸ στρῶμα, τοῦ στρωμά-
του.

Fol. 11 a.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

“Ὅσα ὀνόματα ἀριθμητικὰ σημαίνουν ἓνα εἰς ταῖς ἐνिकाῖς πτώ-
σες κλίνονται μόνον, καὶ ὅσα σημαίνουν πολλὰ εἰς ταῖς πληθυντι-
καῖς μόνον, οἶον, ἓνας, τοῦ ἑνός, τὸν ἕναν· ἡ μία, τῆς μιᾶς, τὴν
μίαν· τὸ ἓνα, τοῦ ἑνός, τὸ ἓνα. — ἰ δύο, τῶν δύο, τοὺς δύο·
οἱ δύο, τῶν δύο, ταῖς δύο· τὰ δύο, τῶν δύο, τὰ δύο. — ἰ τρεῖς,
τῶν τριῶν, τοὺς τρεῖς· οἱ τρεῖς, τῶν τρεῖς, ταῖς τρεῖς· τὰ τρία,
τῶν τριῶν, τὰ τρία. — ἰ τέσσαρες, τῶν τεσσάρων· τὰ τέσσερα,
τῶν τεσσάρων. — ἰ πέντε, τῶν πέντε· τὰ πέντε, τῶν πέντε. —
ἰ ἕξ, τῶν ἕξ· τὰ ἕξ. — ἰ διακόσιοι, τῶν διακοσίων, τοὺς δια-
κοσίους, ὧ διακόσιοι· οἱ διακόσιαις, τῶν διακοσίων, ταῖς διακό-
σιαις· τὰ διακόσια, τῶν διακοσίων, τὰ διακόσια. — ἰ τριακόσιοι,
τῶν τριακοσίων· καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοιοτρόπως.

Fol. 11 b.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΕΙΔΩΝ.

Εἶδη τῶν παραγῶγων ὀνομάτων εἶν' ἑπτὰ.

Κτητικόν, οἶον, βασιλικόν φόρεμα, πλατωνικόν βιβλίον· οὐρά-
νιον, γήϊνον, θαλάσσιον.

Συγκριτικόν δὲ καὶ ὑπερθετικόν, οἶον, ἐντιμος, ἐντιμότερος, ἐν-
τιμότατος· καλός, καλλίτερος, κάλλιστος· καλός, κάλλιος, ἄρισ-
τος· κακός, χειρότερος, κάκιστος· μέγας, μεγαλίτερος, μέγιστος·
εὐγενής, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος, σῶφρων, σωφρονέστερος,
σωφρονέστατος.

Ἰποκοριστικόν, οἶον, ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρωπάρι,
ἀνθρωπαράκι, ἀνθρωπάκι, ἀνθρωπαρᾶς· ἄλογον, παρίππι, παριπ-
πάκι, παριππᾶς· κοπέλι, κοπελόπουλον, κοπελάκι, κόπελος·

παιδί, παιδάκι, παιδόπουλον, παιδούλαρος· άνδρας, άνδράριον, άνδρούλακας· ξύλον, ξυλάρι, ξυλύφι.

Παρώνυμον. Θεών, Τρύφων, Νικήτας.

Ρηματικόν. Φιλήμων, νοήμων, νήφων.

Πατρωνυμικόν. Πηλείδης, 'Ηρακλείδης, Νεστορίδης.

Fol 12 a.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟΠΕΠΤΩΚΟΤΩΝ ΕΙΔΩΝ.

Κύριον. Πέτρος, Παῦλος, Μαρία.

Προσηγορικόν. άνθρωπος, βόϊδι, άλογον, κόρακας, σπίτι, μαχαΐρι. 'Επίθετον. άνδρεΐος, άνδρεία, άνδρεΐον· σοφός, σοφή, σοφόν· δίκαιος, δικαία, δίκαιον.

Πρός τι έχον. υίός, πατέρας· δοῦλος, αφέντης· μέγα, μικρόν· μαθητής, διδάσκαλος.

'Ως πρός τι έχον· νύκτα, ήμέρα· θάνατος, ζωή· "Ελλην, βάρβαρος.

'Εθνικόν. Κρητικός, Κρητική· Ρωμαΐος, Ρωμαία· Πολίτης, Πολίτισσα· Χιώτης, Χιώτισσα· Κορφιάτης, Κορφιάτισσα.

'Ερωτηματικόν. τίς, τίνος, τίνα. Πλ. τίνες, τίνων, τίνας· τί, τίνος, τί. Πλ. τίνα, τίνων, τίνα. Ποΐος, ποία, ποϊον· πόσος, πόση, πόσον· ποταπός, ποταπή, ποταπόν.

'Εν. άόριστον. τίς, τινός, τινά. Πλ. τινές, τινῶν, | τινάς· Fol. 12 b. τί, τινός, τί· τινά, τινῶν, τινά. Κάποιος, κάποια, κάποιον· όποΐος, όποία, όποϊον· όπόσος, όπόση, όπόσον· τέτοιος, τέτοια, τέτοιον.

'Αναφορικόν. οΐος, οΐα, οΐον· όσος, όση, όσον· όπου.

Περιληπτικόν. λαός, πλήθος, χορός.

'Επιμεριζόμενα. άλλος, άλλη, άλλο· έτερος, έτέρα, έτερον· έκαστος, έκάστη, έκαστον· καθένας, καθεμία, καθένα· πασάνας, πασαμία, πασάνα.

Περιεκτικόν. έλαιῶνας, καλαμιῶνας, παλιουρίλας Μαραθῶνας.

Γενικόν. ζῶον, φυτόν.

Εἰδικόν. ἄνθρωπος, ἐλαία, δάφνη.

Τακτικόν. πρῶτος, πρώτη, πρῶτον· δεύτερος, τρίτος, τέταρτος δέκατος, εἰκοστός.

Ἀριθμητικόν. ἕνας, δύο, τρεῖς.

Ἀπολελυμένον. θεός, λόγος, ἄγγελος.

Fol. 13 a. Μετουσιαστικόν. ξύλινος, ξύλινη, ξύλινον· | πήλινος, σιδερένιος, σιδερένια, σιδερένιον· πέτρινος, χάλκινος, χαλκωματένιος· χρυσός, χρυσή, χρυσόν· ἀργυρός, ἀργυρή, ἀργυρόν.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ.

ὁ Ζεὺς, τοῦ Διός, τὸν Δία, ὦ Ζεῦ. — ὁ μέγας, τοῦ μεγάλου, τὸν μέγαν, ὦ μέγα· οἱ μεγάλοι, τῶν μεγάλων, τοὺς μεγάλους, ὦ μεγάλοι· τὸ μέγα, τοῦ μεγάλου. — ὁ πολὺ, τοῦ πολλοῦ, τὸν πολύν· οἱ πολλοί, τῶν πολλῶν, τοὺς πολλούς· τὸ πολὺ, τοῦ πολλοῦ, τὸ πολὺ· τὰ πολλά, τῶν πολλῶν, τὰ πολλά.

Ἄκλιτα δὲ εἶναι τοῦτα· τὸ σέβας, τὸ ὄφελος, τὸ ὄναρ, τὸ σέλας, τὸ δέπας, τὸ δέμας.

Fol. 13 b.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

ΡΗΜΑ ἔναι ἐν ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ λόγου ὅπου κλίνονται, τ' ὅποῖον ξεχωρίζει τὰ πρόσωπα, ἂν ἐνεργοῦν ἢ πάσχουν, ξεκαθαρίζοντας καὶ τοὺς καιροὺς μὲ διαφόρους σχηματισμούς· ἀκολουθοῦν καὶ τὸ ρῆμα ὀκτώ τινα· ἐγκλισις, διάθεσις, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμοί, πρόσωπα, χρόνοι καὶ συζυγίαις.

Ἐγκλισες εἶναι πέντε· ὀριστική, γράφω· προστακτική, γράφε·

εὐκτική, ἄμποτε ν᾿γραφα· ὑποτακτική, ἐὰν γράφω· ἀπαρέμ-
φατος, νᾶ γράφω.

Διάθεσες εἶν' ἕξι. ἐνεργητική, γράφω· παθητική, γράφομαι·
μέση, βιάζομαι· οὐδέτερον, ὑγιαίνω· αὐτοενεργητικόν, μάχομαι·
αὐτοπαθητικόν, πάσχω.

Εἶδη δύο. πρωτότυπον, σπείρω· παράγωγον, σπέρνω.

Σχήματα δύο. ἄπλόν, γράφω· σύνθετον, παραγράφω.

Ἄριθμοι δύο. ἐνικός, γράφω· πληθυντικός, γράφομεν.

Fol.14 a.

Πρόσωπα τρία. πρῶτον, γράφω· δεύτερον, γράφεις· τρίτον,
γράφει.

Χρόνοι ἕξι. ἐνεστώς, γράφω· παρατατικός, ἔγραφα· παρα-
κείμενος, γραμμένον ἔχω· ὑπερσυντέλικος, γραμμένον εἶχα ἢ εἶχα
γράψει· ἀόριστος, ἔγραψα· μέλλον, θέλω γράψει.

ΠΕΡΙ ΣΥΖΥΓΙΩΝ.

Συζυγίαις τοῦ ρήματος εἶν' ἕξι· τέσσαρες τῶν βαρυτόνων, καὶ
τῶν περισπωμένων δύο.

Πρώτη.

Ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ρημάτων τελειώνει εἰς β,
φ, π, πτ, φτ, κεῖς τὸν ἀόριστον θέλει ν᾿χει πάντοτε τὸ ψ, οἶον,
τρίβω, ἔτριψα· γράφω, ἔγραψα· λείπω, ἔλειψα· κλέπτω, ἔκλεψα·
κόφτω, ἔκοψα.

Δευτέρα.

Ἡ δευτέρα τελειώνει εἰς γ, κ, χ, σσ, ττ, ζ, κεῖς τὸν ἀόρι-
στον θέλει ν᾿χει πάντοτε τὸ ξ, οἶον, | ἀνοίγω, ἀνοιξα· πλέκω, Fol. 14 b.
ἐπλεξα· βρέχω, ἔβρεξα· φυλάσσω, ἐφύλαξα· πράττω, ἔπραξα·
παίζω, ἔπαιξα.

Τρίτη.

Ἡ τρίτη τελειώνει εἰς θ, ν, ζ, καὶ ω μέγα καθαρόν, κεῖς

τὸν ἀόριστον πάντοτ' ἔχει τὸ σ, οἶον, πείθω, ἔπεισα· χρυσώνω, ἔχρυσωσα· δένω, ἔδεσα· νομίζω, ἐνόμισα· ἀκούω, ἤκουσα· λύω, ἔλυσα.

Τετάρτη.

Ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν βαρυτόνων τελειώνει εἰς λ, ν, ρ, καὶ ὁ ἀόριστος πάντοτε θέλει νᾶχει αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ σύμφωνον τοῦ ἐνεστῶτος, οἶον, ψάλλω, ἔψαλα· κρίνω, ἔκρινα· λευκαίνω, ἐλεύκανα· ξαίνω, ἔξανα· σπείρω, ἔσπειρα.

Fol. 15 a.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ.

Τὰ περισπώμενα ρήματα ἔρχοντ' ἀπὸ τὴν συζυγίαν τῶν βαρυτόνων.

Πρώτη.

Καὶ ἡ μὲν πρώτη θέλει νᾶχει 'ς τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἀορίστου τὸ η, ἢ τὸ ε, οἶον, κρατῶ, ἐκράτησα· ὠφελῶ, ὠφέλησα· ἐπαινῶ, ἐπαίνεσα· καλῶ, ἐκάλεσα· παρακαλῶ, ἐπαρακάλεσα· φορῶ, ἐφόρεσα.

Δευτέρα.

Ἡ δευτέρα θέλει καὶ αὐτὴ 'ς τὸν ἀόριστον τὸ η ἢ τὸ α, οἶον, ἐρωτῶ, ἐρώτησα· τιμῶ, ἐτίμησα· ἀγαπῶ, ἠγάπησα· γελῶ, ἐγέλασα· διψῶ, ἐδίψασα· πεινῶ, ἐπείνασα· κανονίζονται δὲ χρονικῶς τοῦτον τὸν τρόπον.

Fol. 15 b.

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

συζυγίας πρώτης τῶν βαρυτόνων.

ἐνεστώς
παρατατικός

γράφω
ἔγραφα

μέλλων πρῶτος	θέλω γράψει
ἀόριστος πρῶτος	ἔγραψα
παρακείμενος	γραμμένον ἔχω
ὑπερσυντέλικος	γραμμένον εἶχα καὶ εἶχα γράψει
ἀόριστος δεύτερος	εἶχα γράφει
μέλλων δεύτερος	θέλω γράφει

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ἐνεστῶς	γράφομαι
παρατατικός	ἔγράφομουν
παρακείμενος	γραμμένος εἶμαι
ὑπερσυντέλικος	γραμμένος ἦμουν καὶ εἶχα γραφθῆ
ἀόριστος πρῶτος	ἔγράφθηκα
μέλλων πρῶτος	θέλω γραφθῆ
ἀόριστος δεύτερος	εἶχα γραφῆ
μέλλων δεύτερος	θέλω γραφῆ

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Fol. 16 a.

τῆς δευτέρας συζυγίας.

ἐνεστῶς	ἀνοίγω
παρατατικός	ἄνοιγα
μέλλων πρῶτος	θέλ' ἀνοίξει
ἀόριστος πρῶτος	ἄνοιξα
παρακείμενος	ἀνοιμένον ἔχω
ὑπερσυντέλικος	ἀνοιμένον εἶχα καὶ εἶχ' ἀνοίξει
ἀόριστος δεύτερος	εἶχ' ἀνοίγει
μέλλων δεύτερος	θέλ' ἀνοίγει

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ἐνεστώς	ἀνοίγομαι
παρατατικός	ἀνοίγομουν
παρακείμενος	ἀνοιμένος εἶμαι
ὑπερσυντέλικος	ἀνοιμένος ἦμουν καὶ εἶχ' ἀνοιχθῆ
ἀόριστος πρῶτος	ἀνοιχθηκα
μέλλων πρῶτος	θέλ' ἀνοιχθῆ
ἀόριστος δεύτερος	εἶχ' ἀνοιγῆ
μέλλων δεύτερος	θέλ' ἀνοιγῆ

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

τῆς τρίτης συζυγίας.

Fol. 16b.

ἐνεστώς	πείθω
παρατατικός	ἔπειθα
μέλλων πρῶτος	θέλω πείσει
ἀόριστος πρῶτος	ἔπεισα
παρακείμενος	πεισμένον ἔχω
ὑπερσυντέλικος	πεισμένον εἶχα καὶ εἶχα πείσει
ἀόριστος δεύτερος	εἶχα πείθει
μέλλων δεύτερος	θέλω πείθει

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ἐνεστώς	πείθομαι
παρατατικός	ἐπείθομουν
παρακείμενος	πεισμένος εἶμαι
ὑπερσυντέλικος	πεισμένος ἦμουν καὶ εἶχα πεισθῆ

ἀόριστος πρῶτος	ἐπείσθηκα
μέλλων πρῶτος	θέλω πεισθῆ
ἀόριστος δεύτερος	εἶχα πείθεσθαι
μέλλων δεύτερος	θέλω πείθεσθαι

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Fol. 17 a.

τῆς τετάρτης συζυγίας.

ἐνεστώς	λευκαίνω
παρατατικός	ἐλεύκαινα
μέλλων πρῶτος	θέλω λευκάνει
ἀόριστος πρῶτος	ἐλεύκανα
παρακείμενος	λευκαμένον ἔχω
ὑπερσυντέλικος	λευκαμένον εἶχα καὶ εἶχα λευκάνει
ἀόριστος δεύτερος	εἶχα λευκαίνει
μέλλων δεύτερος	θέλω λευκαίνει

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ἐνεστώς	λευκαίνομαι
παρατατικός	ἐλευκαίνομουν
παρακείμενος	λευκαμένος εἶμαι
ὑπερσυντέλικος	λευκαμένος ἦμουν καὶ εἶχα λευκανθῆ
ἀόριστος πρῶτος	ἐλευκάνθηκα
μέλλων πρῶτος	θέλω λευκανθῆ
ἀόριστος δεύτερος	εἶχα λευκαίνεσθαι
μέλλων δεύτερος	θέλω λευκαίνεσθαι

ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Fol. 17 b.

συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων.

ἐνεστώς	κρατῶ
παρατατικός	ἐκράτουν